

zanikalo obstoj procesnega upravičenja združenja Saminuorra (združenje mladih Samijev). V nasprotnem primeru bi morale Sodišče omiliti merila za ugotovitev locus standi v primeru združenj, ki zastopajo domorodno skupnost.

Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je uvedlo novo zahtevo, da morajo predlagatelji dokazati, da bi imeli procesno upravičenje za namene člena 263 PDEU, ob zavrženju predloga za nepogodbno odgovornost kot nedopustnega uporabilo napačen pravni test. Ta zahteva nima nobene podlage v besedilu Pogodbe ali v sodni praksi.

- 
- (<sup>1</sup>) Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL 2018, L 76, str. 3).
- (<sup>2</sup>) Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL 2018, L 156, str. 1).
- (<sup>3</sup>) Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL 2018, L 156, str. 26).

---

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha  
(Španija) 25. julija 2019 – LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo**

(Zadeva C-567/19)

(2019/C 372/18)

Jezik postopka: španščina

**Predložitevno sodišče**

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

**Stranki v postopku v glavni stvari**

Tožeča stranka: LP

Tožena stranka: Subdelegación del Gobierno en Toledo

**Vprašanje za predhodno odločanje**

Sodišču Evropske unije se postavi vprašanje, ali je razlaga, kot je tista iz sodb španskega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) št. 191/2019 z dne 19. februarja 2019, kasacijska pritožba 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), in št. 257/2019 z dne 27. februarja 2019, kasacijska pritožba 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), v skladu s katero je z razlago Direktive 2001/40/ES (<sup>1</sup>) mogoče ugotoviti, da je vsak državljan tretje države, ki ima dovoljenje za prebivanje za daljši čas in ki je storil kaznivo dejanje, za katerega je zagrožena kazen najmanj enega leta, lahko in bi moral biti „samodejno“ odstranjen, torej ne da bi bilo treba kakor koli upoštevati njegove osebne, družinske, socialne ali zaposlitvene okoliščine, v skladu s členom 12 Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (<sup>2</sup>), in z – med drugim – sodbama Sodišča Evropske unije z dne 7. decembra 2017 (zadeva C-636/16 (<sup>3</sup>)) in z dne 8. decembra 2011 (zadeva C-371/08 (<sup>4</sup>)).

---

(<sup>1</sup>) Direktiva Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 107).

(<sup>2</sup>) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272.

(<sup>3</sup>) Sodba z dne 7. decembra 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(<sup>4</sup>) Sodba z dne 8. decembra 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).